

Одлука којом се проглашава Закон о спровођењу одлука Комисије за заштиту националних споменика установљене у складу са Анексом 8. Општег оквирног споразума за мир у БиХ

Користећи се овлашћењима која су ми дата чланом V Анекса 10. (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног споразума; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “када то оцијени неопходним, помаже у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI 2. Закључака Савјета за имплементацију мира које се састало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног споразума, да би, као што је претходно речено, помогао у изналажењу рјешења за проблеме “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир чињеницу да је правилна заштита, очување, презентација и рехабилитација проглажених националних споменика у Босни и Херцеговини од највише

важности за процес помирења у цијелој Босни и Херцеговини као и за повратак расељених лица и избјеглица у њихова пријератна пребивалишта;

Узимајући даље у обзир да је у члану V 5 Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини утврђено да: “У сваком случају у коме Комисија донесе одлуку којом неко добро проглашава националним спомеником, ентитет на чијој се територији то добро налази (а) улаже све напоре да предузме одговарајуће правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, конзервацију, презентацију и рехабилитацију проглашених националних споменика, и (б) суздржава се од намјерног предузимања било којих мјера које могу оштетити такво добро”;

Свјестан да домаћи закон Републике Српске не утврђује који степен заштите треба обезбиједити националним споменицима које је прогласила Комисија за очување националних споменика, устновљена у складу са чланом И поменутог Анекса;

Такође свјестан чињенице да су према члану V 4 поменутог Анекса “одлуке Комисије коначне и да се спроводе у складу са домаћим законима”;

С обзиром да непостојање одговарајућег закона о испуњењу обавеза које Република Српска у складу са Анексом 8., а који би био усклађен са законом о спровођењу одлука у Федерацији Босне и Херцеговине, између осталог успорава рехабилитацију националних споменика у Републици Српској, угрожава повратак избјеглица и расељених лица у Републику Српску, и поткопава напоре на стварању позитивног окружења у цијелој Босни и Херцеговини.

Узевши у обзир и имајући у виду све горе наведено, доносим сљедећу Одлуку, којом се проглашава

Закон о спровођењу одлука Комисије за заштиту националних споменика установљене у складу са Анексом 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини

Сљедећи Закон ступа на снагу у складу са одредбом члана 18. Закона, на привременој

основи, све док га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у одговарајућем облику, без амандмана и без икаквих услова.

ЗАКОН О СПРОВОЂЕЊУ ОДЛУКА КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ НАЦИОНАЛНИХ СПОМЕНИКА УСТАНОВЉЕНЕ У СКЛАДУ СА АНЕКСОМ 8. ОПШТЕГ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА ЗА МИР У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

I. Предмет и сврха закона

Члан 1.

Овај закон уређује спровођење одлука Комисије за заштиту националних споменика, успостављене у складу са Анексом 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (у даљем тексту Комисија).

III. Дефиниције појмова у смислу овог закона

“Национални споменик” представља добро које је Комисија прогласила националним спомеником Босне и Херцеговине у складу са члановима V и VI Анекса 8. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (у даљем тексту „Анекс 8.”) те добра која су уписана на «Привремену листу националних споменика», која се налази у прилогу, све до доношења коначне одлуке Комисије у вези са њиховим статусом, а за шта не постоји временско ограничење те без обзира на то да ли је за дотично добро поднесен захтјев

“Министарство” представља Министарство за урбанизам, стамбено-комуналне дјелатности, грађевинарство и екологију Републике Српске.

“Рехабилитација” предстаља враћање оштећеног или уништеног добра у стање у којем је то добро било прије његовог оштећења или уништења, до разумно могуће мјере, укључујући и изградњу националног споменика на истом мјесту, у истом облику и

форми, истих димензија и од истог материјала као што је био прије рушења, уз коришћење истих технологија грађења, кад год је то разумно могуће.

III. Заштита добара наведених у Анексу 8.

Подразумјева се да национални споменици аутоматски уживају највиши степен заштите у закону Републике Српске, без потребе за доношењем даљих одлука, закона, прописа или другог. Влада Републике Српске и сви горе поменути органи су нарочито одговорни да обезбиједе предузимање свих корака да би се испунили захтјеви из члана V Анекса 8.

IV. Поступак издавања одобрења за рехабилитацију националних споменика

Члан 4.

Одлуке о издавању одобрења за рехабилитацију националних споменика доноси Министарство.

Члан 5.

Уз захтјев за издавање одобрења за рехабилитацију власник је дужан приложити (1) извод из катастарског плана, (2) доказ о власништву или праву коришћења земљишта или објекта, (3) историјски и градитељски опис изворног стања објекта или комплекса са постојећом архитектонском, фотографском и другом документацијом, укључујући (4) опис садашњег стања објекта или комплекса и (5) пројекат рехабилитације објекта или комплекса.

Члан 6.

У поступку издавања одобрења у смислу претходног члана примјењују се одредбе Закона о општем управном поступку, уколико овим законом није другачије прописано.

Члан 7.

Уколико су испоштовани услови из чланова 2(3), 5, и 11(2) овог закона, Министарство издаје одобрење за рехабилитацију националног споменика у року од 30 дана од подношења захтјева.

Члан 8.

Одлуке које су у супротности са одредбама овог закона ништавне су.

Члан 9.

Просторни планови израђени супротно одредбама овог закона не примјењују се на заштићени простор националних споменика.

Члан 10.

Пројекат рехабилитације који се односи на потпуно уништени национални споменик је главни пројекат, и израђује га правно лице овлашћено за израду такве документације.

V Обавезна сарадња

Члан 11.

Република Српска, кроз своје надлежне органе, улаже све напоре да предузме одговарајуће правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, конзервацију, презентацију и рехабилитацију проглашених националних споменика, и суздржава се од намјерног предузимања било којих мјера које могу оштетити такво добро.

Министарство узима у обзир све релевантне налазе, образложења и одлуке које Комисија издаје у складу са чланом VB(4) Анекса 8.

Члан 12.

Органи и институције Републике Српске сарађују са Комисијом и са надлежним министарствима.

Члан 13.

Градски и општински органи у Републици Српској доставиће министарству све захтјеве за рехабилитацију националних споменика, у року од 15 дана од дана ступања овог закона на снагу.

VI. Надзор

Члан 14.

Надзор над спровођењем овог закона врши Урбанистичко-грађевинска инспекција на нивоу Републике Српске, у складу са овлашћењима утврђеним у Закону о просторном планирању Републике Српске.

VII. Казнене одредбе

Члан 15.

Одговорно лице у управном тијелу или институцији која је прекршила одредбе чланова 4., 8., 12. и 13. овог закона за тај прекршај кажњава се новчаном казном у износу од 100 КМ до 1500 КМ. То не искључује примјену осталих новчаних или других казни за кршење било које одредбе овог закона, у складу са законима Републике Српске.

VIII. Прелазне и коначне одредбе

Члан 16.

Одредбе других закона којима се директно или индиректно уређују питања у вези са заштитом, конзервацијом, презентацијом и рехабилитацијом

националних споменика не примјењују се уколико су у супротности са овим законом.

Члан 17.

Уколико је прије ступања на снагу овог закона пред надлежним органом покренут управни поступак за издавање одобрења за рехабилитацију те до тог датума није донесена првостепена одлука, или је одлука поништена, или је враћена првостепеном органу на поновљени поступак, поступак се наставља у складу са одредбама овог закона.

Овај закон ни на који начин не спречава издавање одобрења за рехабилитацију нити предузимање мјера у складу са таквим одобрењем, нити предузимање других мјера у складу са овим законом или са Анексом 8.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана након његовог објављивања у Службеним новинама Републике Српске.

8. фебруар 2002.

Волфганг Петрич
Високи представик